
Problémy s objektivním hodnocením

Problémy s objektivním hodnocením

Lidové noviny si zaslouží uznání za pokus poradit studentům a porovnat fakulty, dokonce podle objektivních kritérií. S objektivním hodnocením to ovšem není snadné. Oxfordský filozof G. E. Moore před sto lety ukázal, proč se atribut „dobrý“ nedá nahradit žádným jiným, lépe měřitelným. Moore byl možná příliš přísný: u práciho prášku asi můžeme kvalitu měřit třeba účinností, toxicitou a cenou. Se studiem to bude horší.

Ostatně už volební preference se musí zjišťovat dotazníky a objektivita pak znamená kvalitu zpracování a výběru respondentů. Tak to dělají i zahraniční časopisy, pokud srovnávají studijní obory. Například německý Spiegel se zeptal profesorů, kam by poslali svého syna/ dceru, kdyby chtěli studovat jeho obor, ale na jiné škole. Studentů se ptal na kvalitu přednášek a knihoven, na dostupnost učitelů, na bydlení a studentský život.

Tohle si LN ušetřily, a tak jejich žebříček neukazuje kvalitu studia, nýbrž nedostupnost fakult, a to na základě přijímacích zkoušek. Všichni víme, že u zkoušek hraje až příliš velkou roli náhoda a o studentovi neřeknou zdaleka všechno; proto by je mnozí chtěli zrušit. Některé fakulty (například **FHS UK**) přijímají víc studentů a prosejí je po prvním semestru podle skutečných výkonů. To je spravedlivější i náročnější, v žebříčku LN je to ovšem jednoznačné minus. Metoda LN jako by také předpokládala, že koho škola přijme, má už diplom v kapse. Kdyby chtěla měřit náročnost studia, musela by porovnávat počet přihlášených s počtem absolventů. Žebříček by pak vypadal úplně jinak.

Je to první pokus, a tak nezbývá než doufat, že se letos budou studenti rozhodovat podle jiných, spolehlivějších kritérií, a popřát LN, aby si příští rok daly s žebříčkem víc práce.